

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter overgangen til tredje behandling går lovforslaget i henhold til forretningsordenens § 7, stk. 7, til fornyet behandling i udvalget.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 4. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om oprettelse af et pædagogisk institut.

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

Mødet hævet kl. 15⁵.

60. møde.

Torsdag den 4. februar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af 3. februar meddeler indenrigs- og boligministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring og forlængelse af lov nr. 210 af 23. april 1949 om regulering af bymæssige bebyggelser.

I skrivelse af dags dato meddeler indenrigs- og boligministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov vedrørende personlig skat til kommunen,

forslag til lov om ændring af loven om indkomstskat til Københavns kommune m. m.,

forslag til lov om udøvelse af tandlægevirksomhed,

forslag til lov om ændring i lægeloven og

forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

I skrivelse af 3. februar meddeler ministeren for offentlige arbejder, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om undladelse af at foretage opkrævning af de i loven om ordning af afløbsforholdene ved Ringkøbing fjord m. m. omhandlede lodsejerbidrag.

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for handel, industri og søfart, at hun ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.

I skrivelse af dags dato meddeler justitsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i helligdagsloven og

forslag til lov om ændring i lov om rettens pleje af 11. april 1916. (Oprettelse af retskreds nr. 7: Hørsholm birk, oprettelse af et yderligere dommerembede i retskredsene nr. 38: Odense købstad, og nr. 86: Esbjerg købstad m. v., samt nedlæggelse af retskreds nr. 91: Nørre Rangstrup og Hviding herreder).

I skrivelse af dags dato meddeler undervisningsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om tilskud af statskassen til Ny Carlsberg Glyptotek og

forslag til lov om oprettelse af en statsskole i Rødovre.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring og forlængelse af lov nr. 210 af 23. april 1949 om regulering af bymæssige bebyggelser.

Ifølge byreguleringslovens § 19, stk. 2, skal loven forelægges til revision i folketingssamlingen 1953—54.

Ved rigsdagens behandling i 1949 af forslaget til byreguleringsloven etableredes en særlig forretningsgang for udarbejdelsen og

[Indenrigs- og boligministeren.]

godkendelsen af de byudviklingsplaner, som loven gav mulighed for at gennemføre. Forslagene til byudviklingsplaner udarbejdes af lokale byudviklingsudvalg, eet for hvert område. Disse byudviklingsudvalg består overvejende af repræsentanter for de berørte kommunalbestyrelser og amtsråd. Forslagene til byudviklingsplaner godkendes af byplannævnet, hvis medlemstal blev udvidet ved en samtidig ændring af byplanlovens § 4. Nævnet blev dengang opdelt i to afdelinger, en hovedstadsafdeling og en provinsafdeling. Nævnet er sammensat af repræsentanter for de kommunale organisationer og for hovedstadsafdelingens vedkommende tillige af repræsentanter for de interesserede kommuner i hovedstadsområdet. Hertil kommer nogle sagkyndige uden stemmeret.

Forinden et forslag til en byudviklingsplan kan godkendes af byplannævnet, skal forslaget af indenrigs- og boligministeren forelægges et folketingsudvalg, der efter forhandling med ministeren skal tage stilling til, om det er påkrævet at forelægge forslaget for folketinget til gennemførelse ved særlig lov.

Dette tilsyneladende noget komplicerede administrative maskineri har vist sig at virke lettere, end man måske på forhånd kunne frygte, og det har sikret, at de gennemførte byudviklingsplaner er blevet til i nær kontakt med de kommunale interesser.

Siden lovens vedtagelse er gennemført byudviklingsplaner indenfor hvert af de 4 områder, der direkte er omfattet af lovens bestemmelser, nemlig områderne omkring København, Aarhus, Aalborg og Odense. For alle planerne gælder, at der mellem ministeren og det nedsatte folketingsudvalg har været enighed om, at det ikke var påkrævet, at planerne blev forelagt folketinget til gennemførelse ved særlig lov. Planerne er derefter blevet godkendt af byplannævnet.

Et af byudviklingsudvalget for Københavnsegnen udarbejdet forslag til en byudviklingsplan for nogle kommuner ved Køge bugt er i december måned 1953 forelagt folketingsudvalget.

Der kan yderligere ventes nogle mindre byudviklingsplaner til afrunding af de allerede godkendte, og der må regnes med en mulighed for, at andre byer med omliggende

kommuner kan blive inddraget under byreguleringsloven. Der foreligger dog ikke på nuværende tidspunkt noget konkret herom.

Jeg vil gerne fremhæve, at udarbejdelsen af forslagene til de hidtil godkendte byudviklingsplaner overalt har fundet sted ved nært samarbejde mellem vedkommende byudviklingsudvalg og kommunalbestyrelserne i de berørte kommuner, og at man fra byudviklingsudvalgenes side stedse har tilstræbt i videst mulig udstrækning at opnå enighed med de enkelte kommunalbestyrelser om planerne, såvel med hensyn til disses udstrækning som med hensyn til planens zonedeling. Sådant enighed er også — med enkelte undtagelser — nået.

Byplannævnet har på et tidligt tidspunkt forhandlet med byudviklingsudvalgene om tilrettelæggelsen af udvalgenes arbejde, og nævnet har inden godkendelsen af planerne påny forhandlet med byudviklingsudvalgene, og i tilfælde, hvor foreliggende tvivlsspørgsmål gav anledning dertil, har de pågældende enkelte kommuner haft adgang til mundtligt at forelægge deres synspunkter for nævnet.

Efter byudviklingsplanernes godkendelse har boligministeriet behandlet de fremkomne anker mod planerne, og ministeriet har herved i adskillige tilfælde og som regel efter indstilling fra vedkommende byudviklingsudvalg imødekommet ønsker om en regulering af den fastsatte zonegrænse i tilfælde, hvor en ændring af planens bestemmelser efter nærmere undersøgelse måtte anses for rimelig.

Under rigsdagsbehandlingen i 1949 indsattes i lovforslaget en erstatningsregel, hvorefter der skal ydes erstatning, såfremt en ejendom er sunket i værdi som følge af en byudviklingsplan.

Om erstatningssagernes behandling kan jeg oplyse, at der af vurderingskommissionen for Aarhusegnen er afsagt kendelser i en del erstatningssager, medens der for vurderingskommissionen for Københavnsegnen er procederet en del erstatningssager, men endnu ikke afsagt kendelser. Af de afsagte kendelser vedrørende byudviklingsplaner for Aarhusegnen er nogle af kendelserne af mere principiel karakter indbragt for domstolene af grundejerne.

Ved de nu gennemførte byudviklingsplaner er der tilvejebragt grundlag for en

[Indenrigs- og boligministeren.]

regulering af den kommende udvikling indenfor de pågældende områder i overensstemmelse med de retningslinier, der ligger til grund for lovens gennemførelse. Selvom planerne endnu er ret nye, har de dog både direkte og indirekte øvet stor indflydelse på udviklingen i de pågældende områder, således at man i alt fald for fremtiden kan afbøde den uheldige udvikling, vi var kommet ind i. Selvom det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at danne sig noget skøn over størrelsen af de erstatninger, staten vil komme til at udrede, er jeg af den opfattelse, at det samlede erstatningsbeløb ikke på nogen måde vil stå i misforhold til de samfundsøkonomisk meget betydelige fordele, som gennemførelsen af byudviklingsplanerne indebærer.

Arbejdet med gennemførelsen af de godkendte byudviklingsplaner og de i forbindelse hermed fremkomne anke- og erstatningssager er endnu ikke afsluttet, og den erfaring, byudviklingsudvalgene og ministeriet har nået i forbindelse med byudviklingsplanernes administration, er endnu ret begrænset.

Byplannævnet har — som det fremgår af bilaget til lovforslaget — overfor mig anbefalet, at der fremsættes forslag til uændret forlængelse af loven.

Under hensyn hertil finder jeg ikke på nuværende tidspunkt at burde foreslå en revision af loven, men alene sådanne ændringer i denne, som er begrundet i den ved den nye grundlovs § 52 gennemførte ændring af reglerne om folketingets valg til kommissioner og hverv og i udvidelsen af medlemstallet i det høje ting.

Jeg skal derfor foreslå, at byreguleringsloven med den nævnte undtagelse forlænges uændret, dog således at den påny forelægges til revision i folketingssamlingen 1958—59.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov vedrørende personlig skat til kommunen samt forslag til lov om ændring af loven om indkomstskat til Københavns kommune m. m.* De to lovforslag supplerer hinanden, idet det førstnævnte forslag vedrører kommunerne udenfor hovedstadsområdet, medens det andet forslag alene vedrører

Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner.

Begge lovforslag tilsigter at skabe adgang for kommunerne til at undlade beskatning af de mindre indkomster og må betragtes som en naturlig konsekvens af de nylig gennemførte ændringer i den kommunale valglov, hvorefter ansættelse til kommuneskat ikke længere er en betingelse for kommunal valgret.

Kommunerne udenfor hovedstaden er efter de gældende regler pligtige at beskatte alle positive indkomster. For de mindre indkomsters vedkommende står besværet og udgifterne herved i mange tilfælde ikke i rimeligt forhold til den indtægt, kommunen oppebærer i skat af disse indkomster, og da det ikke længere af hensyn til bevarelsen af den kommunale valgret er nødvendigt at foretage ansættelse til kommuneskat, har regeringen fundet det rimeligt at give kommunerne adgang til at ændre deres ligningsregler, således at indkomster under en lavere grænse udgår af beskatningen. Kommunerne er efter de gældende regler stort set frit stillet med hensyn til, hvorledes de vil tilrettelægge ligningen, og i overensstemmelse hermed har man ved forslaget overladt det til hver enkelt kommunalbestyrelse at afgøre, om den ønsker at ændre sine ligningsregler, ligesom man har stillet kommunerne frit med hensyn til, hvor en eventuel minimumsgrænse for påligning af skat skal sættes.

For Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuners vedkommende er der ikke adgang for de pågældende kommunalbestyrelser til selv at fastsætte regler for skatteligningen, idet udskrivningen af kommuneskat i alle 3 kommuner sker efter den i lovgivningen for Københavns kommune fastsatte rateskala.

For disse kommuners vedkommende går forslaget derfor ud på at ændre skalaen således, at de mindste indkomster fritages for beskatning. Grænsen herfor er i forslaget sat ved 1 500 kr.

Forslaget vil bevirke, at København, Frederiksberg og Gentofte kan undlade at foretage ansættelse af henholdsvis ca. 50 000, 9 000 og 5 000 skatteydere, hvilket svarer til ca. 12,5 pct., 14 pct. og 11 pct. af samtlige skatteydere i disse kommuner.

For at gøre overgangen mellem de skatte-